

פירוט דיוקן ל מס' ב/30

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, כ"ז באייר
תשי"ג (12.5.1953) בשעה 8.30

ב.ר.כ.ו.ד: י. קליינבוך - סגן יו"ר הכנסת
ז. שפר - סגן יו"ר הכנסת

חברי הוועדה:

- ד. בר-רב-גלי - יו"ר
- ב. אזוליה
- כ. זינגלינג
- י. גורלי
- י. בן-אהרן
- ד. רבה
- א. ברמן
- י. הררי
- סלאח חסן ח'ניפט
- ש. לורנץ
- ע. מימון
- א. רוזאל-נאור
- ט. בורוק
- א. טטופ
- י. רפאל
- י. שפירא

מוזמנים: א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח.ס.ר.ד: סיף אלדין אלזועבי
ה. ברגר
ש. גרידי
ס. וילנר
ק. כהנא
א. כלפון
י. ניצני
ד. צברי

- 2 עמ' א. סדר עבודתה של הכנסת בשבוע של חג השבועות
- 4 " ב. לירותי הטלפונים לחברי-הכנסת
- 6 " ג. ערעורו של חבר-הכנסת י. בן-אהרן בקשר להחלטת ועדת החוץ והבטחון בענין הכינוס היהודי העולמי בציריך
- 9 " ד. תקנון הכנסת - פרק השאילתות טעימים 77,78,79

ועדת הכנסת
12.5.1953

א. סדרי-עבודת הכנסת בשבוע של חג השבועות:

היו"ר ד. בר-רב-האי: אנו מבקשים מאת סגן יו"ר הכנסת ז. שפר, למסור לנו פרטים על סדר עבודת הכנסת

בשבוע של חג השבועות.

ז. שפר - סגן יו"ר הכנסת: ההצעה היא לקיים שתי ישיבות רגילות ביום א', ושתי ישיבות ביום ב'. ביום ב' אני מציע לקיים את הישיבות בנוקר ואחר-הצהרים, כדי לאפשר לחברי הכנסת לחזור לבתיהם לקראת החג. (היו"ר ד. בר-רב-האי: השאלה היא באיזו מידה תלוי הדבר באישורנו.) אין זו שאלה של אישור. אנו נוהגים תמיד לבקש את הסכמת ועדת הכנסת כאשר אנו חורגים מן המסגרת הרגילה של ישיבות הכנסת - אם זו שאלה של תוספת יום או שינוי יום הישיבה.

לפי הסדר המוצע לא תוכלנה הוועדות להתכנס ביום ב', ואף-על-פי שבדרך כלל אנו לוחצים על-כך שהוועדות תעבודנה, אנו מעוניינים הפעם בעבודת הכנסת, כי עבודה רבה לפנייה.

י. בן-אהרן: יש לי ספיקות בקשר לקביעת ימים שונים לישיבות הכנסת וסטייה מן הימים שנקבעו לכך מלכתחילה. טוב, שיכולים להיות מקרים שיש צורך בישיבה של שעת חירום. אבל נדמה לי שלא רצוי לקבוע ישיבה ביום ראשון, וכי יש בכך משום פגיעה בפרסטיז'ה של הכנסת. ייתכן אמנם שעומס העבודה דורש זאת - אך הדבר נראה לי כפגום.

ז. שפר - סגן יו"ר הכנסת: אין איש חולק על דעתו של חבר-הכנסת בן-אהרן. זהו נוהג בלתי-רצוי בדרך כלל. אך הפעם עלינו לקחת בחשבון עוד שיקול אחד. עלינו לסיים את הדיון בתקציב ההוצאות עד לתאריך מסויים, ועוד יונא בפנינו תקציב הפיתוח.

זאת ועוד. ברצוני להיות גלוי בעניין זה. אין אנו יכולים להרשות לעצמנו פגרה. זה עתה נסתיימה פגרה של 5 שבועות ולא ייתכן ששוב נצא לפגרה של שבוע ימים.

י. רפאל: אני מציע להעביר את הצעתו של חבר הכנסת בן-אהרן לידיעת יושב-ראש הכנסת והסגנים.

ז. שפר - סגן יו"ר הכנסת: אין איש חולק על הצעה זו.

י. אורי: אני מציע לקיים ביום ראשון שתי ישיבות וביום שני שלוש ישיבות.

א. רוזיאל-נאור: אני מציעה לקיים ישיבה ביום א' גם בשעה 11.00 וגם אחר-הצהרים.

ש. בנה: אני מציע לקיים את הישיבות ביום שני, כמו בכל יום רביעי.

3/ ע. איכילוב

ע. איכילוב:
 לדעתי אין כאן כל בטיבות הטחייבות שינוי
 הסדר הרגיל של ישיבות הכנסת. על-כן,
 יש לדעתי להתחשב בחברי-הכנסת הנוצרים ולא לקיים ישיבות ביום א'.
 אילו הייתה כוון שגלה של "פורט מאג'ור", לא הייתי מציע זאת, אך כסיון
 שאין כל דחיסות בענין זה, אני מציע לא לפגוע באנשים אלה ולקיים
 ישיבה ביום שני. ז.א. שלוש ישיבות: לכני-הצהרים ישיבה אחת וסמי
 ישיבות אחר-הצהרים. הוועדות תוכלנה לקיים ישיבותיהן ביום ג' לפני
 הצהרים.

ב. אונזיה: יבני תוסך בהצעתו של חבר-הכנסת איכילוב.

ה י ח ל ט

הכנסת תקיים שלוש ישיבות ביום
 שני, ד' בסיון תשי"ג (18.5.1953)
 בטרות שייקבעו על-ידי יושב-ראש
 הכנסת והטובים.

ועדת הכנסת
12.5.1953

ג. שירותי הטלפונים לחברי-הכנסת:

הינ"ר ד. בר-רב-האי:
חברי-הכנסת קיבלו העתק של חוזר שנשלח
על-ידי מנהל שירותי הטלפונים למשרדי
הדואר השונים. החוזר בזה כולל סיכומים של שיחות שהתנהלו בינינו
לבין מנהל משרד הדואר.

חוזר זה כולל סעיף, שלפי דעתי הוא פגום.
לפי חוק החסינות זכאי כל חבר-כנסת להתקנת טלפון בביתו חינם. והנה,
כא סעיף זה ומורה, כי חבר-כנסת לאחר שחול להיות חבר-כנסת ישלם עבור
התקנת הטלפון לפי התעריף שהיה קיים בשעת התקנתו.

אני מבקש את הסכמתכם להודיע למנהל הדואר
בכתב, כי איננו מסכימים לסעיף הזה, ולהביע את תמרוני על שהוכנס.

ש. בבה:
לדעתי עלינו לדון לא רק בסעיף זה.
כזכור, הציע חבר-הכנסת הרב נורוק בזמנו
לבטל את התשלום של חברי-הכנסת עבור שיחות טלפוניות - דבר הנהוג ברוב
הפרלמנטים בעולם. בשעתו הוחלט לדחות את הדיון עד לאחר תחילת השנה
התקציבית החדשה. עתה, אנו נמצאים כבר בחודש מאי וטרם דנו בהצעתו.
אני מציע לדון בהצעתו של חבר-הכנסת נורוק.

הינ"ר ד. בר-רב-האי:
חוק החסינות קובע, כי ועדת הכנסת היא
המחליטה על מספר השיחות שחבר הכנסת זכאי
להן ללא תשלום.

י. אורי:
אם כי לא נוח לי ביותר להביע דעתי, עלי
לוכר, כי אינני רואה כל הצדקה בכך שחבר-
כנסת אשר חול להיות חבר-כנסת ימשיך להיות - ללא תשלום - מטלפון שהותקן
בביתו בהיותו חבר-כנסת.

ס. נורוק:
אני מתפלא על מכתב-חוזר זה. אנו מחלטנו
שנחזור לדון בשאלה זו, ואנו הקובעים ולא
הם.

שנית, אינני חושב שנאה לבוא ולדרוש מחבר-
כנסת תשלום עבור התקנת טלפון, לאחר שהיה 5 שנים חבר-כנסת. לדעתי אלה
הם דקויות-עניות. ברוב הפרלמנטים בשלם זכאי חבר-כנסת לשיחות טלפוניות
עירוניות ובין-עירוניות חינם אין כסף. משכורתם של חברי-הכנסת אינה
יכולה לכסות את התשלומים הגבוהים הנגבים עבור שיחות טלפוניות, בשעה
שהשיחות אינן פרטיות, אלא לצורך תפקידם כחברי-כנסת. האם גם הפקידים
משלמים עבור שיחותיהם הרבות? רק בחברי-הכנסת אין מתחשבים.

אני מציע שכל השיחות הטלפוניות של חברי-
הכנסת תנתנה להם חינם, ללא תשלום.

הינ"ר ד. בר-רב-האי:
ההוראה למשרדי הדואר יכולה להינתן אך
ורק על-ידי מנהל הדואר ולא על-ידינו.
נכון, דובר על-כך שנחזור לדון בשאלה זו. אך בינתיים הייתי צריך
לבוא בדברים עם מנהל-הדואר וכן עשיתי.

עלי לציין כאן, כי מאחר שהוק מחסינות
קבע כי חברי-הכנסת זכאים לשיחות חינם מבנין הכנסת, זקף הדואר שיחות
אלו על חשבונה של מזכירות הכנסת. דבר זה תוקן, והשיחות נזקפות על
חשפון תקציב המדינה.

ועדת הכנסת
12.5.1953
שירותי הטלפונים לחברי
הכנסת.

י. שפירא:
כאשר אנו עומקים בעניני הטלפון יש כאן דקדוקי
עניות משני הצדדים: מצד האדמיניסטרציה של
הדואר ומצד חברי ועדת הכנסת.

בקשר לסעיף האחרון. הוא חסר טעם, אם כי הוא
פוגע במעט מאד חברי-כנסת, משום שלרוב חברי-הכנסת היו טלפונים לפני
כן ולמיעוטם עוד לא התקינו טלפונים. הי ה פעם שבער התקנת טלפון
שילמו לירות בודדות, אחר-כך העלו את המחיר, ולבסוף קיבל הדבר צורה של
מס. אינני חושב שיבואו לתכוע מאנשים שיש להם טלפונים מקדמא-דנא את
תשלום המס הזה. יש מספר גדול של פקידי ממשלה, אשר חדלו להיות פקידי
ממשלה ובהיותם כאלה התקינו להם טלפונים - האם תבעו מהם חזרה את דמי
ההתקנה?

אשר למספר השיחות: יסלחו לי חברי-הכנסת,
אבל נראה לי, כי אנו מבטלים את זמננו יתר-על-המידה, וגם הדואר מבטל את
זמננו. אינני רואה אסון גדול אם חברי-הכנסת יקבלו את שיחותיהם חינם.
דומני, שאם נערוך סטטיסטיקה של חברי-הכנסת המדברים שיחות בכורה
מבתיים, לא נגיע למספר המאקסימלי שהם זכאים לו.

מכיוון שנתעוררו כאן חששות שאי-אפשר לשחדר
את חברי-הכנסת מתשלום עבור השיחות הטלפוניות, בגבול ההוראה הקיימת עתה
בחוק החסינות - אני מציע לקבוע, שחבר-הכנסת זכאי ל-4,000 שיחות חינם
במשך השנה. ואילו השיחות הבין-עירוניות - כולן תינתנה לו חינם.

א. רזיאל-נאור:
אם נלך בדרך של החוזר הזה, אני חוששת שעוד
מעט יתבעו מחברי-הכנסת אשר חדלו להיות חברי-כנסת
להחזיר את דמי-הנסיעה שלא שילמו בתוקף חוק החסינות.

ה ח ל ט

- א. חבר-כנסת יהיה זכאי ל-4,000 שיחות טלפוניות עירוניות
בשנה חינם.
- ב. חבר-הכנסת יהיה זכאי ל-20 שיחות בין-עירוניות חינם
בחודש מבנין הכנסת ו-20 שיחות בין-עירוניות מביתו.
- ג. להתנגד להודעת מנהל שירותי הטלפון, כי חבר-כנסת
אשר הותקן בביתו טלפון חינם בזמן היותו חבר-כנסת,
ישלם עבור ההתקנה, לאחר שיפסיק לכהן כחבר הכנסת.

ג. ערעורו של חבר-הכנסת י. בן-אהרן בקשר להחלטת ועדת החוץ והבטחון בענין הכינוס היהודי העולמי בציריך:

היו"ר ד. בר-רב-האי:
חבר-הכנסת בן-אהרן הוזמן לישיבה זו על-מנת להסביר את ערעורו. יושב-ראש ועדת החוץ והבטחון יענה על ערעורו.

י. שפירא:
ועדת הכנסת אינה עוסקת בעניינים היפותטיים. ועדת הכנסת צריכה להחליט אם יש לבצע החלטה מסוימת או לא.

י. בן-אהרן:
השאלה היא לדעתי עקרונית. ועדת החוץ והבטחון החליטה להמליץ בפני הסיעות בכנסת להענות להזמנת ההנהלה הציונית ולשלוח נציגים לכינוס היהודי בציריך. לא הייתי מעלה את השאלה הזאת, אילן-ועדת החוץ היתה מחליטה להמליץ בפני הכנסת לשלוח נציגים לכינוס זה או אחר. זה לגמרי כשר.

אבל כאן קרה דבר, שהוא לדעתי מחוץ לסמכות הכנסת: כיצד יכול מוסד של הכנסת להמליץ בפני מפלגות לעשות דבר מסוים. אין זה בסמכות ועדה של הכנסת. על-כך אני מערער. לדעתי זוהי החלטה בלתי-חוקית.

ועדת החוץ והבטחון קיבלה החלטה כזו מכיוון שהיא היתה במצוקה. השאלה היא אקטואלית מכיוון שמחר יכולה ועדת אחרת לקבל החלטה בנושא אחר, והיא תמליץ בפני הסיעות בכנסת. אני מתפלא על שעלי להסביר דבר שהוא מובן.

ועדות הכנסת הן פונקציות של הכנסת והן יכולות להחליט החלטות בתחום סמכותה של הכנסת. הן יכולות להחליט מה תעשה הכנסת, אך לא מה הסיעות תעשינה.

החלטה זו נתקבלה מטעמים פוליטיים ובניגוד לטעמים התקנוניים.

ס. ארנוב:
יו"ר ועדת החוץ והבטחון
אני רוצה לקבוע עובדות. היתה הצעה בנוגע לכינוס היהודי העולמי. הצעה זו הובאה לכנסת והיא החליטה להעביר את השאלה לוועדת החוץ והבטחון. מבחינה זו הכל היה חוקי. היו כאלה שחלקו על-כך אם לכנסת זכות להתערב בעניינים אלה. אבל היתה דעה שהכנסת תקבע עמדה, והכנסת קיבלה החלטה שמעבירים את הענין לוועדת החוץ והבטחון, והיא החליטה כפי שהחליטה. (י. בן-אהרן: על זה לא ערערת). לא נאמר לה איזו החלטות היא צריכה לקבל והיא רשאית לקבל כל החלטה. היא יכולה לשלול, היא יכולה לחייב, היא יכולה למצוא צורה אחרת. תקנון הכנסת אינו קובע את נוסח ההחלטות שעל הוועדות לקבל.

אשר לעצם ההחלטה: היא יכולה לקבל 3 צורות: של השתתפות, של אי-השתתפות או הסלצה לסיעות על האופן בו הן תשתתפנה. היא קיבלה את הצורה השלישית. באופן פורמאלי אין החלטה זו מחייבת את הכנסת, אלא את הסיעות. היא אינה מחייבת אותן - היא רק ממליצה בפניהן.

ועדת הכנסת

12.5.1958

ערעורו של חב. הכב. בן-אהרן
על החלטת ועדת החוץ והבטחון
בענין הכינוס היהודי העולמי
בציריך.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

שאלת סמכויות או חריגה מסמכויות יכולה להתעורר רק במקרה שהבעיה נתעוררה ביזמתה העצמית של העדה. אבל בדרך-כלל אין דבר זה קורה כאשר השאלה הועברה לוועדה על-ידי מליאת הכנסת. אם הכנסת העבירה את הענין לוועדת החוץ והבטחון - אין כאן שאלה על חריגה מסמכויות.

ע. איכילוב:

טענתו האחרונה של היושב-ראש נראית לי כמתונה במקצת, מאחר שהעובדה שהכנסת דמה בדבר והעבירה אותו לוועדת החוץ והבטחון לא נתקלמה רק היום - היא נתגלתה לפני שנכתב מכתבו של חבר-הכנסת בן-אהרן ולפני שוועדת הכנסת החליטה להזמין את יו"ר ועדת החוץ והבטחון. גם מבחינה זו אין מקום היום לטענה. אבל אני חושב שאין מקום גם להערה לגור של חבר-הכנסת שפירא, שרק המסקנה שלנו לגבי האופי הפרוצדוראלי של ההחלטה היא שתקבע אם זה היה בסדר או לא. אם נבוא לכלל דעה שמבחינת הסדר של עבודת הוועדות זה לא היה בסדר - זה צריך להיות בסדר-היום. אם נבוא למסקנה הפוכה, נסתמך על זה שדנו בכנסת.

בעבור לשאלה השניה. אני חושב שהטענה הפרוצדוראלית של חבר-הכנסת בן-אהרן צודקת מאד. ועדת החוץ והבטחון יכולה להחליט שהיא בעד השתתפות בכינוס העולמי ואחר-כך לבחור לעצמה את הצורה. אילו החליטה שהיא משתתפת אבל לא כמסגרת רשמית של הכנסת, אלא במסגרת הטיעות - הכל היה בסדר. אבל ועדת החוץ והבטחון אינה יכולה להחליט שלא להשתתף ויחיד עם זאת להמליץ על השתתפות. (מ. ארנוב: ועדת החוץ והבטחון קיבלה החלטה שהיא מחייבת את הכינוס. היתה גם הצעה הפוכה. אחר-כך היא דנה על צורת ההשתתפות.) אם יש החלטה של ועדת החוץ והבטחון להשתתף (מ. ארנוב: לחייב את הכינוס). ייתכן שיש לבדוק את הפרוטוקול. אם הוועדה החליטה שיש להשתתף וזו היתה צורה של החלטה - זה בסדר. זו יכולה להיות החלטה נכונה או בלתי-נכונה, אבל היא חוקית. אבל אם היא החליטה בגד ההשתתפות - היא אצנה יכולה להמליץ בפני הטיעות.

י. שפירא:

אני הצעתי לא לדון בהצעה זו. כל עוד לא הודעה הצעתי - אין מקום לדון בענין.

מ. ארנוב:

אני יוצא את הענין הזה בענין עקרוני לא רק מבחינה פרינציפיונית כללית, אלא דוקא מבחינה פרוצדוראלית פורמאלית. לדעתנו לא היתה כל זכות וכל רשות לוועדת החוץ והבטחון לקבל החלטה זו. אינני יוצא לדבר עתה על אופי הכינוס הזה. התרענו כבר בכנסת על-כך שאנו רואים דרך זו כמטלכנת לאינטרסים של המדינה, והעם היהודי. ואני כמעט בטוח שכולנו מרוצים שהכינוס נעשה... (הי"ר ד. בר-רב-האי: אינני יכול להרשות ניצול הנכס הזה לעניינים צדדיים).

לדעתי חייבת ועדת הכנסת להגיב על השגיאה שנעשתה במקרה זה על-ידי ועדת החוץ והבטחון.

8/י. שפירא

י. תכנות הכנסת - פורג השאילתות:

- ס ע י ף 77 (א) "חבר כנסת ראשי לפנות לשר בשאילתה על ענין עובדותי, שכתובות סטכיותיו על השר הנשאל. לא בדור לשואל מי הוא השר אשר לתחום תפקידיו שייך נושא השאלה יעביר את השאילתה לראש הממשלה שיעבירה לשר הנוגע בדבר."
- (ב) נועה השאלה בענין שאינו בתחום תפקידו של השר הנשאל, ישנה להגיש את השאילתה לשר הנוגע בדבר.
- (ג) השאילתה תהיה מוגבלת לענין אחד, לא תנוסח באורח הרצאה ולא באורח שאלה או שאלות בקיצור כול-האפשר, חתומה על-ידי השואל ותוגש ליושב-ראש הכנסת בשלושה העתקים."

ה ד ח ל ט

- 77 (א) בתקבל בנוסח המוצע.
- (ב) בתקבל בנוסח המוצע.
- (ג) להוסיף אחרי המלים "באורח הרצאה" את המלים "או קביעת עובדות".

ס ע י ף 78 "שאילתה לא תכיל:"

1. פרטים כלליים או גילויי דבריהם שפרטותם הינה הפרוי להגנת השאלה;
2. ויכוח, הדיעות-משפט, בינוני או ביטוי מעליב;
3. בקשה לחוות-דעת או לפתרון שאלה משפטית או לסתן תשובה לשאלה היפוטטית.
4. פגיעה בכבוד הכנסת או במוסר המקובל."

ה י ו ר ד. בר-רב-האני:

הנתיב הנוכחי לנו שיש לכלול בטעיף זה גם איסור להזכיר דברים הנמצאים בתהליך משפטי, "סוביודינצה". וכן איסור של פגיעה בראשי מדינות ונציגיהן.

י. שפירא:

אני מסכים להצעת היושב-ראש. אם כי לדעתי יש יותר תועלת לומר "ראשי במסלול".

בטעיף 3 נכלל הציע לתתם "בקשה לסדר-הצעת משפטי".

דומני שהביטוי "ביטוי מעליב" כולל גם ראשי ממשלות ונציגייהן.

א. רוזנאל-נאור:

שר המשפטים פ. רוזן:
אני מסכים לתוספת "אורות-דעת משפטית".
אני מבין שההצעה לכלול באסדר פגיעה בראשי מדינות ונציגייהן מכוונת לסעיף 4. אני לא הייתי מקביל את הדבר למדינות שיש לנו יחסים תקפים אתן. יחד עם זאת אני מעורר את השאלה אם המקום המתאים ליתן תגובת גינוי בשאלות.

בסעיף 2, במקום המלה "גינוי" יש לקרוא "כינוי".

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אשר לפגיעה בראשי המדינות, אני מציע להשתמש בגורם שקיבלנו בקשר לטור-הדיננים בכנסת באותו ענין.

ה ד ח ל ט

- 78. (1) להוסיף אחרי המלים "גילוי דברים שפרסומם את המלים לעלול לפגוע בבטחון המדינה".
- (2) במקום המלה "גינוי" - תבוא המלה "כינוי".
- (3) להוסיף אחרי המלים "לחנות-דעת" את המלה "משפטית".
- (4) לקבל את הסעיף בנוסח שהוצע ולהוסיף איסור של פגיעה בראשי מדינות זרות ונציגייהן.

ס ע י ף 79" (א)
=====
היושב-ראש יעביר את השאלות בהקדם האפשרי לשר שאלין היא שוטפת, אם לא יראו אותה בספרייה לפני התקנון. שאילתה שהועברה על-ידי היושב-ראש תיראה ככשרה.

(ב) פסל היושב-ראש את השאלות יודיע וינמק זאת בכתב לשואל לא יאוחח משבוע ימים.

שר המשפטים פ. רוזן:
ברצוני להודיע את ידיעת מדיניות שוטפת. זה זמן רב שאנני לב למך ששאלות מתחייבות. גינאות לפני שהשר השיב עליהן, ועובר שבוע ימים עד אשר הוא משיב. לדעתי, מחייבת היעילות לא לפרסם את השאלות לפני מתן התשובה, ויחד אתן. אני מביא בעיה זו לידיעתכם.

י. שפירא:
כפי שאני מבין אין פיקוח על הפרסומים האלה בעתוננים. האם לא טוב יהיה לאסור על חברי-כנסת לפרסם את השאלות שהם מקבלים?

השאלה היא: האם דבר זה אפשרי?

היו"ר בן-רב-האי:

המצב של היו"ר הוא לפעמים מצב של תקלה רצינית. השאלה מתפרטת ועובר זמן

שר המשפטים פ. רוזן:

עד למתן התשובה.

זהו מטעמי הלחץ היחיד על השר כדי שישיב.

י. בן-אהרן:

אינני יכול להציע הצעה כרגע. אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לכך שקיימת בעיה שטרם מצאה את פתרונה. אני שומר לעצמי את הזכות להציע הצעה בענין זה.

שר המשפטים פ. רוזן:

אשר לשאלתו של חבר-הכנסת שפירא - אם השר משה את התשובה - האם גם לאחר שבועיים אין לפרסם את השאלה?

בענין זה יש לי הצעות דהאסטיות נגד שרים שמשהים שאלות.

י. שפירא:

אני מציע לקבוע כי יושב-ראש הכנסת יעביר את השאלה לשר הנשאל תוך 48 שעות.

י. בן-אהרן:

ז. שפר - סגן היו"ר הכנסת: ראשית, אני מבקש לא לקבוע זמן קצוב ליושב-ראש

לשם העברת השאלה. אין להעמיד את היושב-ראש במצב שהוא אינו יכול לעמוד בו. לפי התקנון היושב-ראש בעצמו חייב לדנות את השאלה; לעתים עליו לברר משהו או לפנות לשואל ולבקשו לשנות את הנוסח. אם ייקבע זמן קצוב הוא לא יכול לעשות דברים אלה, והדבר יביא לידי כך שהוא יצטרך להעזר על-ידי הפקידים - דבר שהוא בניגוד לתקנון. אחרת - יעביר את השאלות באופן אוטומאטי, או יפסול אותן.

ההערת השניה נובעת להצעות לסדר-היום, אשר חלק גדול מהן צריך היה להיות מוגש בתור שאלות. אינני מציע כל הצעה בענין זה. אך יש למצוא לו הסדר.

ש. לורנץ: לדעתי יש לכלול כאן סעיף שיאפשר לחבר-כנסת

לערער על החלטת היושב-ראש במקרה שהוא פוסל שאלה, כפי שהדבר נהוג לגבי הצעות לסדר-היום.

לדעתי, אין לאסור פרסומן של שאלות לפני מתן התשובה עליהן. בין-כך יפרסם השואל את הדברים; אם לא בנדרת שאלה, יעשה זאת בצורת מאמר.

שר המשפטים פ. רוזן: מה יקרה אם חבר-כנסת יפרסם שאלה והיושב-ראש יפסול אותה?

י. בן-אהרן: במקרה כזה חבר-הכנסת מבייש את עצמו.

א. רוזנאל-נאור:
אני חושבת שחובתו של חבר-הכנסת היא לשאול שאלות. הוא יושב בכנסת לא רק כדי להצביע כאשר הוא נדרש לעשות כן. עצם הצעתו של חבר-הכנסת שאירא להטיל איסור על פרסום דברים אלה עלולה להביא למסקנות מרהיקות לכם. פרסום השאלות הנו אמצעי הלחץ היחיד שיש לשואל לגבי השו, כדי שהוא ישיב על השאלה.

י. קליבנוב: - סגן יו"ר הכנסת: אני מציע לזכות שהיושב-ראש יעביר את השאלות לשר "בהקדם".

היו"ר ד. בר-רב-תאמי:
אנו מפסיקים את הדיון בפרק זה. בשבוע הבא לא תתקיים ישיבת ועדת הכנסת לרגל חג השבועות.

הישיבה ננעלה בשעה 11.20
=====